

(2001/C 350 E/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1306/01
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(3 mei 2001)

Betreft: Wisseltarieven

1. Worden de klanten van wisselkantoren in de Europese Gemeenschap naar het oordeel van de Commissie naar behoren geïnformeerd omtrent de in rekening gebrachte wisseltarieven?
2. Welke voorzieningen treft de Commissie om te waarborgen dat de bewuste kantoren tegen concurrerende voorwaarden opereren en hun klanten waarde voor hun geld bieden, met name in de kleinere lidstaten waar soms slechts enkele financiële instellingen op de wisselmarkt actief zijn?
3. Is de Commissie, gezien de hoge kosten die daarbij soms in rekening worden gebracht, ook niet van mening dat er aanleiding is om voor kleinere transacties regels vast te stellen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(9 juli 2001)

Wat betreft de informatieverstrekking aan de klant over de door de wisselkantoren aangerekende kosten verschillen de regels tussen de lidstaten van de eurozone en de andere lidstaten:

- in de lidstaten van de eurozone is op bankbiljetten uit die zone de wetgeving op de euro van toepassing. Gebruik moet worden gemaakt van de officiële omrekeningskoers. De kosten die de wisselkantoren aanrekenen moeten afzonderlijk in procent of in absolute waarde bekend worden gemaakt. Voor bankbiljetten van niet-eurolanden is er geen communautaire wetgeving;
- in de lidstaten die niet tot de eurozone behoren is de communautaire wetgeving op de euro niet van toepassing, behalve als de gekochte en verkochte biljetten uit de eurozone afkomstig zijn;
- los van het feit of zij al dan niet tot de eurozone behoren, hebben verschillende lidstaten regels vastgesteld om de klant vóór de transactie op de hoogte te brengen van de wisselkosten, met name door aanplakbiljetten. De Commissie is van oordeel dat er nog geen behoefte aan communautaire harmonisatie van de wetgeving betreffende de informatieverstrekking aan de consument op dit gebied bestaat.

De Commissie vestigt er de aandacht van de consument op dat het gebruik van een geldautomaat in de lidstaat van bestemming goedkoper kan zijn dan geld te wisselen.

(2001/C 350 E/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1310/01
van Patricia McKenna (Verts/ALE) aan de Commissie

(3 mei 2001)

Betreft: Verdampingsinstallatie in Mugardos

Volgens het programma inzake het gebruik van aardgas als brandstof en de daartoe vereiste omschakeling in de Spaanse energiesector is het de bedoeling een aantal verdampingsinstallaties aan de Spaanse kust te bouwen.

Het voornemen bestaat om een verdampingsinstallatie te bouwen in Mugardos, in de onmiddellijke nabijheid van deze plaats en vlak bij een gebied waar 150 000 mensen wonen. Technici, het voormalige hoofd van de havenautoriteit van Ferrol (die is ontslagen omdat hij tegen de voorgestelde bouw van de verdampingsinstallatie van Mugardos is), verenigingen van vissers en burgers en NGO's op milieugebied verzetten zich tegen de bouw van de verdampingsinstallatie op deze plaats die ernstige gevaren voor de omwonende bevolking met zich meebrengt.

Volgens decreet 2414/1961 van 30 november 1961 (Spaanse staatscourant 292 van 7.12.1961) inzake hinderlijke, ongezonde, schadelijke en gevaarlijke activiteiten wordt de verdampingsinstallatie als gevaarlijke activiteit geclassificeerd⁽¹⁾. Dezelfde classificatie wordt gehanteerd in koninklijk decreet 1254/1999 van 16 juli 1999 betreffende maatregelen inzake de controle op risico's bij ernstige ongevallen met gevaarlijke stoffen⁽²⁾. In artikel 4 van hoofdstuk 1 van het genoemde decreet 2414/1961 wordt bepaald dat industriële installaties die als gevaarlijk of ongezond moeten worden beschouwd, als regel uitsluitend mogen worden gebouwd op een afstand van 2000 meter van de dichtstbijgelegen bevolkingskern⁽³⁾. De Europese norm EN-1473 (mei 1997), die in Spanje is omgezet als norm UNE-1473 (mei 1998), verplicht tot het maken van een analyse van gevaarlijke locaties, inschatting van eventuele risico's, waaronder de menselijke factor, en tot het maken van modellen voor eventuele lekkage, verspreiding en uitstromen van gas, enz.

Op grond van artikel 8 van decreet 1254/1999 moet bovendien rekening worden gehouden met het domino-effect (opeenvolgende explosies van andere nabijgelegen installaties met gevaarlijke stoffen als gevolg van het oorspronkelijke ongeval), hetgeen niet is gebeurd⁽⁴⁾. Reeds nu zijn er twee dichtbijgelegen installaties die bij een ongeval het genoemde domino-effect kunnen veroorzaken, namelijk de koolwaterstoftanks B en C (500 meter) en het Arsenal Militar (1200 meter).

Is de Commissie voornemens, gezien het gevaar dat de bouw van de verdampingsinstallatie voor aardgas in Mugardos meebrengt, op te treden en welke maatregelen denkt zij te nemen?

Zal worden getolereerd dat de omschakeling in de energiesector plaatsvindt zonder een nationaal programma waarin rekening wordt gehouden met de meest elementaire veiligheidsnormen?

Is de Commissie ook niet van mening dat voor deze installatie milieurapportage moet worden uitgevoerd?

⁽¹⁾ In het genoemde decreet wordt de volgende definitie van gevaarlijke activiteiten gegeven: Als gevaarlijk worden beschouwd activiteiten die tot doel hebben producten te produceren, te manipuleren, te verkopen of op te slaan die ernstige risico's voor personen of goederen kunnen veroorzaken wegens explosie, verbranding, straling en andere soortgelijke risico's.

⁽²⁾ In bijlage 1, deel 1 – overzicht van de stoffen – bij dit decreet worden uiterst ontvlambare vloeibare gassen (inclusief LPG) en aardgas genoemd.

⁽³⁾ In paragraaf 2 van decreet RD 1254/1999 wordt verder bepaald dat in het ruimtelijkeordeningsbeleid rekening moet worden gehouden met de noodzaak de nodige afstand aan te houden tussen de in het onderhavige decreet bedoelde inrichtingen enerzijds en woongebieden, door het publiek bezochte gebieden en natuurgebieden anderzijds en – voor wat betreft bestaande inrichtingen – met het nemen van aanvullende technische maatregelen waarnaar wordt verwezen in artikel 5 om de risico's voor personen niet te vergroten.

⁽⁴⁾ Door toepassing van het model voor verspreiding van de vervuiling van Pasquill-Gifford op een gaslekkage van 944 kg/seconde, met een atmosferische stabiliteit klasse E en een windsnelheid van 2 meter/seconde, komt men tot de volgende gegevens: de grens voor verstikking (33% (0,22 kg/m³)) ligt op 750 meter. Het gas bereikt de koolwaterstoftanks van het type B en C met een capaciteit van 200 000 m³ die op 500 meter afstand zijn gelegen (domino-effect) (deze zomer door Forestal del Atlántica geïnstalleerd), een lijmfabriek en de onmiddellijke omgeving van het stadscentrum van Mugardos op 900 meter. De bovenste ontvlambaarheidsgrens (14% (0,092 kg/m³)) ligt op 1250 meter, waardoor het gas de stadskern van Mugardos op 900 meter, Seixo op 1200 meter en het Arsenal Militar (domino-effect) op 1200 meter zou bereiken. – De onderste ontvlambaarheidsgrens (5% (0,033 kg/m³)) zou op 2 250 meter liggen, waardoor het gas bovendien de wijk Magdalena de la Ciudad de Ferrol zou bereiken.

(2001/C 350 E/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1359/01

van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie

(7 mei 2001)

Betreft: Gezondheids- en milieuproblemen (Mugardos-La Coruña/Spanje)

Sinds enkele jaren veroorzaakt het bedrijf Forestal del Atlántico S.A., gevestigd in de gemeente Mugardos (La Coruña/Spanje) ernstige problemen voor de gezondheid van de bewoners in deze streek en vervuult zij het milieu aldaar. De luchtvervuiling van dit bedrijf veroorzaakt oog- en neusirritaties en stank, met alle